

да ся прочее, въпросътъ: зашто нашитѣ селяни и чифчии продължаватъ пакъ ежедневно да ся оплакватъ отъ кадастрътъ, че имъ тѣжи и да ли отистина тѣхнитѣ оплаквания сж дѣйствителни и основни? На тѣзи въпроси, азъ си присвоявамъ длъжността да отговоря тукъ въ кратце. Всѣкому е извѣстно, че произшествията съпътствующи послѣдната война измѣтоха, мѣжду друго, и голѣма частъ отъ работния добитѣкъ на нашитѣ земледѣлци. Ние нѣмаме още помощта на науката и миханиката въ обработванието на земята си; работния добитѣкъ е който изпълнява всичкитѣ ни нужди въ това отношение.— Представете си слѣдователно тѣгостта, която трѣбаше да почувствува нашиятъ чифчия отъ една мѣрка, налагающа му да плаща данѣкъ на земи, които той не можеше и не може да разработва по нѣмание на добитѣкъ и срѣдство за да ся сдобие съ такъвъ. Друго още.— При расхвърлянието на кадастра по общинитѣ, комиссията дѣйствующа съгласно съ закона за кадастра, е взимала всѣгда за основа общото число на дѣсятѣкътъ, плащанъ отъ селата въ единъ периодъ отъ десетъ години. Българскитѣ селяни, като народъ извѣстенъ по своето трудолюбие, освѣенъ гдѣто ся обработвали всичкитѣ свои работни земи, нѣ ся взимали още съ хюджуретъ и земи отъ околнитѣ муслюмански села или богати турски землевладѣлци. Комиссията въ много мѣста не е могла да хване това обстоятелство и е онрѣдила кадастралний данѣкъ на повечето български села, като сж е ржководила само отъ десятѣкътъ на минжлитѣ години безъ да вземе въ съображение, че този дѣсятѣкъ е билъ плодъ не само на собственитѣ земи на българскитѣ села, нѣ и на посторонни частни и селски турски земи. Отъ тукъ произтича несъразмѣрността, чрѣзъ която въ нѣкой си села кадастралний данѣкъ е на увратъ 1 $\frac{1}{2}$ гр., а въ други 20 гр. Като сж прибавятъ при тия отъ една страна и онеправданостията, които ставатъ при личното расхвърляние на данѣка въ